

Mioara Opreșan

Lulu, Crăciunul
și spiridușul
ELfrin

Ilustrații

Cristina Diana
Enache

LETRAS

Cuprins

INTRODUCERE	5
SPIRIDUȘUL ELFRIN, UN PRIETEN ADEVĂRAT	7
TERRA SUB FARMECUL PREGĂTIRILOR DE CRĂCIUN – PRIMA PARTE	9
TERRA SUB FARMECUL PREGĂTIRILOR DE CRĂCIUN – A DOUA PARTE	13
POMUL DE CRĂCIUN	17
ÎN SEARA MAGICĂ DE AJUN	22
DARURI PENTRU ANIMALE	25
RĂMAS BUN, MOȘ CRĂCIUN!	29

LIBRIS

We know
books

SPIRIDUȘUL ELFRIN, UN PRIETEN ADEVĂRAT

Lulu este o fetiță de vreo nouă ani, gureșă și jucăușă, cu părul blond ca aluna, numai inele, prinse cu greu sub coronița cu flori roz. Năsucul în vânt îi dă o înfățișare veselă, dar curioasă.

Azi a venit de la școală cam tristă, chiar dezamăgită. A ascultat cu mare atenție povestea din cartea „Povești din pădurea Crăciunului” prezentată de doamna învățătoare. Gândul ei a zburat la această sărbătoare fermecătoare a Crăciunului, căci mai erau doar trei săptămâni până atunci. Și își făcuse atâtea planuri...! Nu înțelegea cum unii colegi au strigat așa de tare că nu există Moș Crăciun. Ba s-au contrazis până la pauză, că darurile le pun sub pom mama sau tata, bunicul și bunica, unchiul sau mătușa... În zadar le-a vorbit doamna învățătoare despre spiritul Crăciunului, le-a povestit, le-a explicat, ei nu au crezut de fel!

În inima fetiței s-a născut dorința de a cerceta și a afla adevărul. Cu cine era să vorbească despre acest subiect delicat? Până și Ana, prietena și colega ei de bancă, se afla în dilemă. Nu de mult terminase de citit cartea „Povești cu spiriduși”. Acolo a aflat multe despre viața spiridușilor, despre lumea lor subterană cu plante fluorescente și ciuperci uriașe, despre castelele lor cu pardoseli din aur, despre ocupațiile lor. Dintre toți spiridușii prezentați în mod plăcut în această carte, s-a apropiat de inima ei năstrușnicul Elfrin. Își dorea cât toată Europa, ba cât întreaga lume, să aibă un așa prieten, cu care să poată vorbi orice, să o ajute să capete răspunsurile la întrebările ei.

Pentru că i se făcuse dor de el și azi, a deschis cartea și zâmbetul lui a țâșnit dintre foile magice, ba a condus-o la pagina unde scria: „Dacă aveți nevoie de ajutor, nu ezitați să îl cereți oricărui spiriduș. Cu drag vă va servi cu orice doriți.” Atunci a prins curaj și l-a strigat pe nume:

—Elfrin!

Spiridușul, făcând iute trei tumbe, i s-a înfățișat cu prietenie:

—Sunt aici, fată frumoasă! Ce dorești?

—Elfrin, eu sunt Lulu. Aș dori să fim prieteni! Se poate?

—Se poate, se poate, o asigură spiridușul cu voie bună. E bine să știi de la început, că de-mi vei face vreun rău mie sau alor mei, vei fi pedepsită automat și vei rămâne blocată

pe veci în lumea spiridușilor. De emoție, Lulu se înroși până în vârful urechilor. Se gândi, se tot gândi, dar dorința de a avea un prieten spiriduș a învins. Au dat mâinile, s-au îmbrățișat și așa au devenit prieteni. Lulu a primit în dar de la Elfrin un bastonaș ușor, de trestie. Când dorea să-l întâlnească, trebuia să bată de trei ori cu bastonașul în cartea „Povești cu spiriduși” și el își făcea pe dată apariția: micuț, cât o palmă de om, cu pletele acoperite de tichia cu canaf roșu, cu o cămașă galbenă ca borangicul peste șalvarii de un albastru strălucitor. Opincile-i vrăjite îl ajutau să învingă gravitația, să zboare, să plutească, să alunece, să se deplaseze nevăzut dintr-un loc în altul, dintr-un timp în altul... Cine nu și-ar fi dorit să aibă un așa prieten?

